

К 7/М 45

120000869101

**ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА**

**54.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
15 – 30.03.2014
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**54.
INTERNATIONAL FESTIVAL
15 – 30.03.2014
RUSE, BULGARIA**

**RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE**

**ОБЕДИНЕНА
БЪЛГАРСКА
БАНКА**
NBG Group

K 7/M 45

448310

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

54. Международен фестивал
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

член на Европейската асоциация на фестивалите

15 – 30 март 2014

Романс за флейта и пиано

ПАТРИК ГАЛОА флейта

МАРИЯ ПРИНЦ пиано

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869101

16 март, неделя, 11 ч.
Доходно здание, зала Европа

ОБЕДИНЕНА
БЪЛГАРСКА
БАНКА
NBG Group

AMERICA FOR BULGARIA
FOUNDATION
Фондация Америка за България

Инвестбанк|АД

tel

Montupet

Програма

Романс

*немска и френска романтична музика
за флейта и пиано*

I.

РОБЕРТ ШУМАН

(1810 – 1856)

Три романса, оп. 94 (1849)

КАРЛ РАЙНЕКЕ

(1824 – 1910)

Соната *Ундина*, оп. 167 (1882)

Allegro

Intermezzo. Allegretto vivace

Andante tranquillo

Allegro molto agitato et appassionato, quasi Presto

II.

КАМИЙ СЕН-САНС

(1835 – 1921)

Романс, оп. 37 (1871)

ШАРЛ-МАРИ ВИДОР

(1844 – 1937)

Сюита, оп. 34 (1877)

Moderato

Scherzo

Romance

Final

ГАБРИЕЛ ПИЕРНЕ

(1863 – 1937)

Соната за флейта и пиано, оп. 36 (1900)

Allegretto

Allegretto tranquillo

Andante non troppo. Allegro un poco agitato

Романс за флейта и пиано

Колкото и различни тълкувания да има – средновековно сказание с легендарен сюжет, любовен копнеж на рицар, готов да се пожертва за обожаваната дама, лирична, нежна и сантиментална мелодия или кратка инструментална пиеса, *Романсът* всъщност е една споделена изповед, която съвместното музициране на два инструмента би трябвало винаги да носи, но комбинацията от флейта и пиано просто е орисана да изрази в най-пълна степен.

Нашето присъствие на сцената винаги е продиктувано от необходимостта да разкажем история на публиката, да пренесем слушателите в друг свят, да ги придружим в едно пътуване към нови хоризонти. Тази програма ни дава много възможности да направим точно това.

Роберт Шуман написва трите романса оп. 94 (оригиналът е за обой) в Дюселдорф от 7 до 12 декември 1849 като коледен подарък за съпругата си Клара. Първият романс започва като балада, а характерът на цялата пиеса е разказвателен. Вторият е като песен без думи (жанр, който познаваме най-вече от творчеството на Менделсон), а третият – с рапсодичния си характер и клавирните арпежи, създава атмосфера на легенда и ни напомня за героите от новелите на Уолтър Скот.

Още едно доказателство за емоционалната наситеност на тези творби е, че Шуман замества индикацията за темпо към втората пиеса с труднопреводимата немска дума *Innig*. Най-близкият превод е *Съкровено*, но понятието включва много повече нюанси, изразяващи дълбоки чувства. Връзката между Роберт и Клара Шуман е една от най-известните любовни истории между двама музиканти с всички елементи на романтичната любов – влюбване от пръв поглед, препятствия и борби по пътя към брака им. *Happy End?* – в крайна сметка – не, но трагичната развръзка е често срещан елемент на романа.

Точно такъв е случаят и в легендата за Ундина. Карл Райнеке е вдъхновен от новелата на Фридрих де ла Мот Фуке, разказваща за русалката, която копнее за безсмъртна душа, единствено възможна чрез любовта на смъртен. Той се явява в лицето на рицаря Хулбранд, който се влюбва в Ундина, но след отшумелите първи трепети и интригите на околния свят я напуска заради друга жена. Ундина трябва да се върне в подводния свят.

Сонатата на Райнеке, издадена за първи път през 1882, се опира на тази новела, но не я използва като стриктна програма. И все пак наличието на това съдържание различава творбата от типичната виртуозна соната на романтизма. Мекотата на флейтовия звук е перфектният медиум за тъжната история на Ундина. Водата е нейният елемент – факт,

много важен за музикалното съдържание на първата част с нейния ритъм в 6/8 и разложените акорди на първата тема, и с шептящия мотив на втората. Друга асоциативна връзка с легендата е средният дял на втората част с неговия точкуван ритъм, характеризиращ гордия рицар с блестяща броня, а триото ни разказва за първата среща на влюбените.

Третата част е невероятно красива – любовен дует, но в средния дял има противоречия, които ни карат да предчувстваме катастрофата във финала. Как завършва историята? Знаейки, че е изгубила любовта на Хулбранд, Ундина му дава прощална целувка, която го убива. На погребението на рицаря тя се присъединява незабелязано към погребалното шествие и се превръща в поточе, от което две струйки обграждат гроба на любимия. Кодата на сонатата е реминисценция на тази трагична любов, но характерът не е безнадежден – Ундина загубва любимия си, но запазва безсмъртието на душата.

Еlegantността на мелодичните линии и хармоничното богатство на музиката на Райнеке са причина да го наричат *немският* Сен-Санс, а това ни води към френската част на нашата програма.

Трудно е да се повярва, че пиесата *Романс* на Сен-Санс е написана през март 1871, непосредствено след блокадата на Париж, последвала Френско-Пруската война. Примирието е сключено на 28 януари и пруските войски маршируват по *Champs Elysees* на 1 март 1871.

Трудно можем да си представим по-голям контраст между характера на тази интимна, топла, щастлива пиеса и обстоятелствата, при която е сътворена!

Премиерата е на 6 април 1872 с известния френски флейтист Пол Тафанел и Сен-Санс на пианото.

Шарл-Мари Видор е познат най-вече като автор на пиеси за орган, но неговата *Сюита* оп. 34, написана вероятно през 1877, е едно от най-изразителните му и емоционални произведения, съдържащо всички елементи на късния романтизъм. Както много от пиесите за флейта от това време, тя е посветена на Тафанел, който осъществява премиерата ѝ през 1884. Всяка част е с обособен характер. Първата започва с много експресивен дисонантен акорд в пианото, като изпълнен с болка вопъл, последван от прекрасна, нежна мелодия на флейтата – любовно откровение! Втората част е устремно скерцо, а третата – естествено романс! Финалът има паралели с финала на *Ундина* – развълнуван и устремен, но не към катастрофа, а към позитивна, жизнерадостна развръзка.

Сонатата на Габриел Пиерне е написана за цигулка и пиано и е посветена на Жак Тибо. Пиерне произлиза от семейство на музиканти и следва композиция в Парижката

консерватория при Цезар Франк и Жул Масне. Печели престижната *Prix de Rome* през 1882. Той, както и Видор, е органист, но сонатата за цигулка и пиано, написана през 1900, е едно от най-известните му произведения. Първата част с мотиви в непрестанно равномерно движение, като течаща вода, ни пленява с очарованието, лекотата и впечатляващото хармонично многообразие. Втората част е като приспивна песен, замечтана, с импровизационни елементи. Третата част започва рапсодично, преди да разгърне разнообразната си структура от повествувателни, лирични и драматични епизоди – история, която чака да бъде разказана на публиката.

Нямаме търпение да отворим завесата към този приказен свят!

През последните две години **дуото Патрик Галоа – Мария Принц** изнася многобройни рецитали в Австрия, Финландия, Великобритания, САЩ и България. Особено успешни са ежегодните му концерти в *Карнеги Хол* в Ню Йорк, в *Southbank Centre* и *Barbican Centre* в Лондон.

Джефри Уилямс от *Ню Йорк концерт ревью* характеризира тяхното музициране като *духовно сливане*, техният перфектен ансамбъл като *нещо над и извън нормата*, а съчетанието на двамата музиканти като *притежаващо неограничен потенциал*.

Дискът със сонати за цигулка от В. А. Моцарт в обработка за флейта на Патрик Галоа, издаден през февруари 2013 от *Naxos*, се посреща възторжено от публиката и критиката.

Марион Байер пише в www.klassik.com за *перфектния ансамбъл, изтънчената интерпретация и жизнерадостното изпълнение*, а *Ouverture* говори за *успешен диск с красив звук, елегантност и виртуозност*. Райнер Ашемайер допълва в *The Listener*, че *резултатът е толкова красив, че не е възможно слушането да не достави висше удоволствие*.

Изключително успешният им концерт в *Barbican Centre* през януари т.г. с новата програма *Романс за флейта и пиано* е последван от поредното им гостуване в *Карнеги хол* в началото на март.

Патрик Галоа и Мария Принц ще изпълнят заедно със Софийска филхармония написания за тях Концерт за флейта, пиано и оркестър (*Divertissement à la Française*) на френския композитор Жак Дебриер, чиято световна премиера в София на 20 март т.г. ще бъде последвана от премиерното й изпълнение в рамките на *МФ Мартенски музикални дни* в Русе на 22 март. През юни 2014 е заплануван и запис на нов диск за *Naxos* с Вариации оп. 105 и 107 от Л. ван Бетовен, а през юли – концерт в програмата на Международната академия *Chigiana* в Сиена, Италия.

Патрик Галоа има изключително успешна международна кариера като солист и диригент. Учи в Парижката консерватория при Жан-Пиер Рампал, а на 21 години е назначен като първи флейтист в Националния оркестър на Франция, чийто музикален директор е Лорин Маазел. Свири с диригенти като Л. Бърнстейн, С. Озава, П. Булез, К. Бьом, О. Йохум, С. Челибидаке и др.

От 1984 се фокусира изцяло върху соловата си кариера. Свири и записва с диригенти като Сър Невил Маринър, Лорин Маазел, Антал Дорати, Лейф Сегерстам, участва в камерни формации с Юри Башмет, Наталия Гутман, Петер Шрайер, Йорг Демус, квартет *Линдзи*, Жан-Пиер Рампал, Лили Ласкин и др. Осъществява турнета в Европа, Азия и САЩ като солист на Филхармоничния оркестър на Монте Карло, Камерния оркестър на Лозана, Симфоничния оркестър на Орегон, Националния оркестър на Белгия, Филхармоничния оркестър на Хелзинки, Симфония Варсовия, Симфоничния оркестър на Датското радио, Камерния оркестър в Кьолн, Симфоничния оркестър на Едмънтън, Камерния оркестър на Лозана, Филхармонията в Щутгарт, Японската филхармония и др.

Участва в международните фестивали *The Proms* в Лондон, *Polenka*, *Printemps des Arts* в Монте Карло, *City of London*, *Theatre des Champs-Elysees* в Париж. Ръководи майсторски класове в Академия *Киджана* в Сиена, Италия, в Центъра за изкуства *Банф* в Канада и в редица други страни.

Много от неговите записи за *Deutsche Grammophon* и *Naxos* имат култово значение.

От 1990, когато основава оркестъра *Academie de Paris*, Патрик Галоа започва интензивна дейност като диригент и работи с редица реномирани оркестри във Франция, Япония, Скандинавските страни, Италия, Португалия, САЩ, Израел, Румъния и България.

От 2003 до 2012 е главен диригент на Симфоничния оркестър в Юваскуле (Финландия), с който реализира многобройни записи за фирмата *Naxos*, отличени с такива престижни награди като *Choc* и *Diapason d'Or*.

Като флейтист и диригент има широк репертоар, в който съвременната музика заема важно място. За Патрик Галоа са написани редица произведения, чиито премиери той реализира в различни точки на света, в т.ч. творби от К. Маратка, М. Ландовски, Ж. Дебриер, К. Ниеминен, Е. Табаков, Ф. Херсант, Я. Сандстрьом и др.

Мария Принц свири с водещи оркестри из цяла Европа, има изпълнения с Виенската филхармония и партнира с прочути диригенти като Рикардо Мути на Залцбургския фестивал, Сейджи Озава във Виена и Невил Маринър в България.

Изнася рецитали в САЩ, Европа и Япония. Нейните камерни колаборации включват многобройни изпълнения с членове на Виенската филхармония, включително с флей-

тистите Дитер Флури и Волфганг Шулц, кларинетистите Алфред Принц, Петер Шмидл и др.

Понастоящем Мария Принц работи по големи проекти за концерти и записи с известния френски флейтист Патрик Галоа, сред които концерти в *Уейл/Карнеги Хол* в Ню Йорк, *Purcell Room/Queen Elizabeth Hall* в Лондон и Международната академия *Киджана* в Сиена. Техният албум за *Naxos* със сонати за цигулка от Моцарт, аранжирани за флейта от Патрик Галоа, е признат от пресата за албум с *неустойимо обаяние*.

М. Принц записва също концерти за пиано от Хайдн и Моцарт със Софийския симфоничен оркестър, сонати от Брамс за кларинет и пиано с Алфред Принц, както и Пуленк, Мартину и кларинетните сонати на Брамс с Петко Радев. Има записан диск с камерна музика на Бетовен, Глинка и А. Принц, както и записи на произведения от Д. Пучини със сопраното Красимира Стоянова.

През октомври 2013 излиза албумът ѝ на *Chandos* с концерти от Е. Шулхоф, Е. Кренек и В. Д'Енди със солисти Мария Принц, Карл-Хайнц Шютц, Кристоф Конц, Роберт Ноч и Академията *St. Martin in the Fields* под диригентството на сър Невил Маринър.

Мария Принц е родена в София. Дъщеря е на големия български композитор и диригент Константин Илиев. Завършва Висшето училище за музика *Ханс Айслер* – Берлин през 1980 в класа на проф. Рудолф Дункел. Специализира при Йорг Демус във Виена (1981) и Ивон Лефебюр в Париж (1982). Педагогическата си дейност започва в Цюрих (1982), а от 1987 е преподавател в Университета за музика и изпълнителски изкуства във Виена. Води майсторски класове в Залцбург, Япония, САЩ и България.

Програмата подготвиха

Мария Принц

Мария Дуканова

AMERICA FOR BULGARIA
FOUNDATION

Фондация Америка за България

ПОСОЛСТВО НА ИЗРАЕЛ
В БЪЛГАРИЯ

Istituto
Italiano
di
Cultura
SOFIA

Австрийско посолство
София

PROF. V. STOYANOV
NATIONAL SCHOOL
OF ARTS - RUSE

Русе
арм
ОБЩНОО ПРИБИРАТИВЕ

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО

БНТ